

SZEVEDI

Egyetem

A SZEVEDI FELSOOKTATÁSI INTÉZMÉNYEK LAPJA

Hogyan vizsgáljunk? Reneszánsz vitaülés

Akárhogy is nézzük, lassan közeleg a félév vége. Megkezdődik a vizsgaidőszak. Kinek több, kinek kevesebb vizsgája van, de mindenki úgy gondolja, az övé a legnehezebb. A cimber feltett kérdésre nem lehet általános receptet adni. Ez nem is volt szándékunkban. Csupán néhány gyakorlott vizsgáztatót kérdeztünk meg egy hónappal a vizsgaidőszak megkezdése előtt: mit tanácsolnak, hogyan készüljenek fel vizsgáikra a hallgatók, mit tegyenek, hogy munkájuk eredményes legyen?

Céltudatos tanulással

Dr. Megyeri János tanszékvezető főiskolai tanár:

— Mindenféle tanulás célratörésből kell, hogy fakadjon. Miért jár hozzánk egy fiatal ember? Azért, mert tanulni akar. Az önmagunkból fakadó ösztönzés a legjobb forrása az eredményes tanuláshoz. A magunk elé tűzött célt mindent meg kell tenni — idejében. Csakis a folyamatos tanulással lehet az akadályokon, a vizsgákon túljutni.

— A demonstrációkon nagyfokú eredménytelenség túlközödt. Ezért vetődik fel a gondolat, vajon mivel töltik szabadidejüket a hallgatók?

— A másodéves biológusok legnehezebb szigorlatuk előtt állnak; állatszervezetárból és állatlelétárból vizsgáznak. Tanszékünk minden segítséget megad, a tanárok konzultációs órákat tartanak. Használják ki ezt a hallgatók, aki nem ért valamit, kérdezze meg. Tapasztalatom szerint eddig, egyszerűen nem látogatták a konzultációkat, mostanában kezd népesedni a mozgalom.

— Sokan albérlésben laknak, nincs megfelelő lehetőségük a tanulásra.

— Itt van a múzeum, ahol nyugodt körülmények között, senkitől sem háborgatva készülhetnek vizsgáikra. Mi minden segítséget megadunk, a diákokon múlik, elfogadják-e, élnek-e vele.

Dr. Both Ödön docens, a Jogtörténeti Tanszék vezetője egyetemes jogtörténetből vizsgáztatója a golyákat.

„...nem Jókai regény”

— Nagy probléma, hogy a három jogi kar közül egyedül nálunk alakult úgy, hogy az egyetemes jogtörténet csak féléves tárgy. Nem könnyű így vizsgázni, az idő kevésnek tűnik, hogy maradandóan meg tudják őrizni hallgatóink az anyagot.

— Mit kell tudni a vizsgán?

— Elsődlegesen amit előadok, az írott jegyzetet lerövidítve kérem vissza, a két kötetből körülbelül egy kötetnyi anyagot. Nagyon elégedett vagyok az óralátogatásokkal. Az előadásaimon igyekszem tömöríteni az anyagot. Kétségtelenül vannak súlyponti anyagrészek, de ezek a sikeres vizsgákhoz nem elegendőek. A jegyzetben is megtalálható, de az előadásokban is megadom az anyagrészek címét, melyek a felkészülés alapjául szolgálhatnak.

— Nem kell túl sok dátum, de vannak alapvetőek, a történelmet nem lehet mesének tekinteni. Úgy nem lehet megtanulni, hogy elejétől végig elolvasom, ez nem Jókai regény. Tagolva, anyagrészek szerint kell tanulni. Ha valaki egy-egy ilyen kisebb anyagrészt háromszor-négyszer átvesz, megfelelően elsajátítja. A nagy baj ott van, hogy sokszor azt mondják, nem akarok felelni, csak kétszer olvasom át, a kétszerezés ez is elég. Ez kevés, lehet, hogy így meg sem tud mukkanni a vizsgázó.

— Mennyi ideig tart a vizsga?

— Nem rövid ideig, mert a vizsgát is tanítási formációnak tekintem, segítőkérdésekkel meg-

próbálok minden tudást kihozni a hallgatóból. Ne szavakat tanuljanak, ezt az anyagot nem lehet bemagolni. Még egy tanács: a vizsga előtti éjszakát „ágyban párnák közt” töltsék. Ne tanuljanak reggelig, egy fáradt fej használhatatlanná teszi az embert. És ne vegyenek be semmilyen izgatószerrel.

— Nehéz az első vizsga és én ragaszkodom a tényekhez, mert továbbra is ez lesz a jogász munkájának alapja.

Szóban vagy írásban?

— Az előadások nem kötelezőek — mondja Szőke György docens, az Orosz Tanszék vezetője. Nem feltétlenül szükséges az előadások látogatása, ha teszünk jónak, ha nem, nem, aki akar, önállóan is felkészülhet. A félévi osztályozó beszámolója anyaga, kevesebb a félév anyagánál. Hallgatóink a félév végén tetszőleg dolgozatot írnak. Ennek lényege, hogy nem konkrét adatokat kell tudni, hanem értékelni a jelenségeket. Például: egy évszám és öt író neve szerepel az egyik kérdésben. A vizsgázónak meg kell jelölnie, kik éltek az írók közül ebben az évben.

A hallgatók szabadon választhatnak, hogy ezután szóban, vagy írásban szeretnék-e vizsgázni. Az öt közül négy csoport a szóbelit választotta. Ezeknek otthon egy szabadon választott vers elemzését kell majd elkészíteniük.

— Ennek egyetlen hátránya, hogy a csoportok döntöttek és nem az egyes hallgatók. Nem lehetne ezt egyenként?

— Nehéz lenne, de jó volna. — Mit tanácsol a felkészüléshez?

— Azt, hogy gondolkozzanak és próbálják felszámolni azt, amit a középszikola sikerrel beléjük sulykolt: ez van, tehát ezt érzem. Pontosan fordítva helyes.

Rázós tárgy

Dr. Balog János adjunktus, az első éves gyógyszerész hallgatókat vizsgáztatója általános kémia-ból.

— Az általános kémia alap-tárgy, minden kémiai és élettani vonatkozású tárgy erre épül. Az év elején kiadott oktatási tervben szerepel az anyagot, egyben vizsgakérdésként is felfoghatják hallgatóink. Nem tudom mindenkinek meg van-e, ez ügyben éppen ma tartok megbeszélést a csoportvezetőkkel. A felkészülésnél nem kell bő lére ereszteni a mondanót, inkább csak a precizásra kellene törekedni. Az a tapasztalat, hogy az első évesek nagyvonalúan készülnek fel, apróbb kérdésekre nem figyelnek. A demonstrációs eredmények 20–25 százaléka elégtelen. Helyes lenne, ha ezek a hallgatók revidálnák eddigi tanulási rendszerüket, megnéznék hol volt a hiba?

— Ön miért nézi meg az előadást jegyzeteltek?

— Ez is az ellenőrzés bizonyos módja.

— Tavaly az évfolyam tíz százaléka bukott évvisméltésre, vajon miért?

— A számos ok közül — az előbb említettekén kívül — csak néhány: normál gimnáziumokban utoljára harmadikban tanulnak kémia-t. Azóta sokat felejtettek. Félnék a vizsgáktól, nem ismerik a kémia nyelvvezetést stb.

Négy nehéz tárgy, négy vélemény, négy tanács. Egy azonban közös mindegyikben. Nem olyan tárgyakról van szó, amelyeket öt vagy tíz nap alatt meg lehet tanulni, be lehet vágni. Csak állandó, rendszeres és gondolkodó tanulással lehet jó vizsgaeredményt elérni. Ehhez szükséges a diákok tudása, de nem utolsó sorban a vizsgáztatók jóindulata is.

D. G.

* Kollégiumok jubileuma

* A pontrendszer...

* Főiskolát cseréltünk

* Az Embertani Intézet

X.
évfolyam
15.
szám
1972.
dec.
8.

„Emberből dézsmát adni...”

A Tanárképző Főiskola Történettudományi Tanszékének Tudományos Diákköre országos és egyéb pályadíjjakkal reprezentálható, bár még nagyobb eredmény, a feltárási és rendszerező munka nevelőereje, a helytörténeti dolgozatokban formálódó tudatos szülőföldszeretet. Az eredményesség főbb komponensei a szorgalom és tehetség, a tanári vezetés és a tapasztalatszerzés.

A Történettudományi TDK a korábban szórványos és kétoldalú, hazai és nemzetközi kapcsolatok felvétele után november 17–19-én először rendezte meg a testvér-főiskolák történelmi tudományos diákköreinek találkozóját.

Nagy István tanszékvezető főiskolai docens közönlött a konferencia résztvevőit, majd dr. Kovács Zoltán főiskolai adjunktus diákköri tanácsadó tanár elnökletével megkezdődött az országos tanácskozás.

Először a nyíregyházi hallgatók kaptak szót Takács Péter adjunktus vezetésével. Lácay Magdolna helytörténeti és Nyíró Gizella tudománytörténeti dolgozata mellett Pókász Endre témáját fogadta élénk vita; Kemény Zsigmond nemzetiségpolitikai koncepciója ugyanis napjainkig ható konzekvenciákat hordoz.

A pécsi főiskolások munkájához dr. Kiss Géza adjunktus adott hasznos gazdaságtörténeti tanácsokat. Jáger Mária késői krónikása lett egy reformkori parasztdülemésnek, amelyben egyik őse is az áldozatok között volt. A falu népe az úrbéri terhek és az újonccsász ellen lázadt: „Nehéz bármiből, de legnehezebb emberből dézsmát adni.”

Az egészséges diákhumor többször törte meg jótékonyan a

súlyos gondolatok áradatát. Szűcs Márta például a menzafőnöknek címezte a burgonya környékbeli meghonosodásáról mondtak.

Földi Mária egri tanárjelölt az 1905–1906. évi megyei ellenáljáról értekezett dr. Czákó Kálmán adjunktus felkészítésével.

Szeged színeiben Nagy István docens „fiai” adtak képet tudományos eredményeikről. Romsics Ignác dolgozata — Kalocsa és környéke a Tanácsköztársaság első hónapjaiban — a társadalmi-politikai kérdések sokoldalú elemzésével az országos monográfiák vonatkozó tételeinek arnyaltabb megfogalmazását igényli. Lengyel András a fiatal Révai „etikus” nézetéről és Lukács Györggyel való 1919-es kapcsolatról szólva az eszme- és politikátörténet számos összefüggésére utalt.

A diákkörök vezetői, tagjai és tanácsadó tanárai kölcsönösen tájékoztatták egymást munkájuk tartalmi, módszertani és szervezeti problémáiról. Felvetődött a kutatási költségek eddigi saját zsebből való fedezésén túl az intenzívebb igazgatósági és KISZ-támogatás, vagy esetleg az önálló diákköri költségvetés kérdése is. A főiskolák képviselői egyetértettek abban, hogy az országos pályázatokon díjazott dolgozatok publikálását szorgalmazni kell.

A tanácskozás résztvevői a három nap során megismerkedtek Szeged nevezetességeivel is; a búcsúesten pedig népdalok és forradalmi indulók beat zenével váltva oldották fel a szaktudományban megfáradt figyelmet.

BEZDÁN SÁNDOR

A József Attila Tudományegyetem KISZ szervezetét a KISZ Központi Bizottsága Vörös Vándorzászlóval tüntette ki. Erről lapunk legutóbbi számában már hírt adtunk. Felvételünk a zászlóadó ünnepségen készült, amelyen Szőke Béla, a KISZ I. B. tagja, a Csongrád Megyei KISZ Bizottság első titkára ünnepi beszéd kíséretében adta át a Vörös Vándorzászlót. Az ünnepségen jutalmazták meg oklevéllel és könyvtalvánnyal a tudományegyetem aktív dolgozó KISZ-tagjait. A Bölcsészettudományi Karról: Szakács Edit, Csejtei Dezso, Bartha György, Ruzsák Mária, Jaziniczky Béla és Sárvári Zoltán; a Jogtudományi Karról: Erményi Lajos, Asztalos Erzsébet, Orbán Éva, Farkas Imre, Czifra János, Virág Mária és Molnár Pál; a Természettudományi Karról: Márton László, Jónás Erzsébet, Deák Erzsébet, Csatló Sándor, Tandí András, Úrmösi Klára, Hajpál Aranka, Zsadányi Csaba, Fekete László, Vértes Krisztina, Madaras Zsuzsa, Salamon Mária, Orosz Magdolna, Kunszt Márta és Bozóki Ferenc részesült jutalomban. Az ünnepségen közreműködött az egyetemi énekhar Szécsi József vezényletével, az egyetemi színpad tagjai verseket adtak elő.

(Foto: Ács S. Sándor)